

Дѣйствиющитѣ, ты самъ разбреквашъ съ твоимъ безъ врѣме вѣзваніе и излѣзваніе? — Като стоишъ въ церкви, ты тамъ приказвашъ, смишъ са, озрташъ са на самъ на таткъ, или стрѣвашъ нѣщо безъ рѣдно, — всичко твой по твоемъ е все нищо? Ахъ, слышателю! Ный и токотай смы си твѣрдѣ невнимателни на службата Божія, и ты още повече ни недавашъ и да слышамъ! Ный и токотай си са молимъ ствѣдено, а ты ни и препатствиашъ да са молимъ. Поне не на сѣко място и не винаги да вѣше показвалъ немареніето си, а ты доро не сѫ плашишъ и отъ престола Божій — твой видимо жилище на невидимаго Бога, не са страхъвашъ и отъ свршваніето на страшното Тайнство, при което и Ангелитѣ стоїтъ съ страхъ!

Мжично ни е, слышатели, много ни е мжично като глѣдамъ че нѣкон Христіенъ стоїтъ нѣкакъ безъ срамъ и страхъ въ церкви, когато дрѣгытѣ съ голѣмо благоговѣніе взносатъ ѿма си горѣ при Бога. Я защо ли и ходишъ въ церкви на молитва, като не ѹещъ да са молишъ? Защо ли и ходишъ въ твой ѵчилище на благочествіето, когато нерачешъ нищо да слышашъ? О, да не бѫде да бъркашъ на дрѣгытѣ въ молитвата имъ?

Достойно же и по право Словото Божіе проклѣва онѣзи, които немарливо стоїтъ въ церкви.

Слышат. Христіенъ! Ангелитѣ, като глѣдали